

Затверджено
Вченою радою
Інституту інформаційних технологій
і засобів навчання НАПН України
від 27 лютого 2020 р., протокол № 3
(зі змінами, внесеними згідно з рішенням
Вченої ради ІТЗН НАПН України
від 30 серпня 2021 р., протокол № 8)

Директор _____ В.Ю. Биков

ПОЛОЖЕННЯ
про освітній процес
в Інституті інформаційних технологій і засобів навчання
Національної академії педагогічних наук України

1. Загальна частина

1.1. Положення про освітній процес в Інституті інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України (далі – Положення) містить основні вимоги щодо організації освітнього процесу в Інституті інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України (далі – Інститут).

1.2. Положення розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах) та інших відповідних нормативно-правових актів України.

1.3. Освітній процес в Інституті здійснюється на принципах науковості, гуманізму, демократизму, наступності та безперервності, незалежності від впливу будь-яких політичних партій, громадських та релігійних організацій.

1.4. Освітня діяльність в Інституті спрямована на створення умов для особистого розвитку і творчої самореалізації людини, формування національних та загальнолюдських цінностей, створення рівних можливостей у здобутті якісної освіти, розроблення та запровадження освітніх інноваційних технологій, демократизацію освіти та освітнього процесу, розвитку неперервної освіти впродовж життя, інтеграцію української освіти в європейський і світовий простір, забезпечення соціального захисту аспірантів та науково-педагогічних працівників.

1.5. У цьому Положенні основні поняття вживаються у таких визначеннях:

Академічна мобільність – можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України чи поза її межами.

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС) – система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання, та обліковується у кредитах ЄКТС.

Здобувачі вищої освіти – особи, які навчаються у закладі вищої освіти на певному рівні вищої освіти з метою здобуття відповідного ступеня і кваліфікації.

Кваліфікація – офіційний результат оцінювання і визнання, який отримано, коли уповноважена установа встановила, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) відповідно до стандартів вищої освіти, що засвідчується відповідним документом про вищу освіту.

Компетентність – здатність особи успішно соціалізуватися, навчатися, провадити професійну діяльність, яка виникає на основі динамічної комбінації знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей.

Кредит ЄКТС – одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 академічних годин.

Освітній процес – система науково-методичних і педагогічних заходів, спрямованих на розвиток особистості шляхом формування та застосування її компетентностей. Освітній процес - це інтелектуальна, творча діяльність у сфері вищої освіти і науки, що провадиться у закладі вищої освіти (науковій установі) через систему науково-методичних і педагогічних заходів та спрямована на передачу, засвоєння, примноження і використання знань, умінь та інших компетентностей у осіб, які навчаються, а також на формування гармонійно розвиненої особистості.

Освітня діяльність – діяльність закладів вищої освіти, спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу.

Освітня (освітньо-професійна, освітньо-наукова чи освітньо-творча) програма – єдиний комплекс освітніх компонентів (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо), спрямованих на досягнення передбачених такою програмою результатів навчання, що дає право на отримання визначеної освітньої або освітньої та професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій). Освітня програма може визначати єдину в її межах спеціалізацію або не передбачати спеціалізації.

Результати навчання – знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми (програмні результати навчання) або окремих освітніх компонентів.

Рівні вищої освіти – поділ вищої освіти на певні етапи для здобуття певної кваліфікації відповідно до Національної рамки кваліфікацій.

Спеціалізація – складова спеціальності, що може визначатися закладом вищої освіти або науковою установою та передбачає одну або декілька профільних спеціалізованих освітніх програм вищої або післядипломної освіти.

Стандарт вищої освіти – це сукупність вимог до змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів і наукових установ за кожним рівнем вищої освіти в межах кожної спеціальності.

Якість вищої освіти – відповідність умов провадження освітньої діяльності та результатів навчання вимогам законодавства та стандартам вищої освіти, професійним та/або міжнародним стандартам (за наявності), а також потребам зацікавлених сторін і суспільства, що забезпечується шляхом здійснення процедур внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості.

2. Організація освітнього процесу

2.1. Підготовка фахівців з вищою освітою в Інституті здійснюється за освітніми програмами на такому рівні вищої освіти: третій (освітньо-науковий) рівень.

2.2. Здобуття вищої освіти на кожному рівні вищої освіти передбачає успішне виконання особою освітньої програми, що є підставою для присудження відповідного ступеня вищої освіти: доктор філософії.

Доктор філософії – це освітній і водночас науковий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра. Ступінь доктора філософії присуджується разовою спеціалізованою вченою радою Інституту в результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у разовій спеціалізованій вченій раді.

Особа має право здобувати ступінь доктора філософії під час навчання в аспірантурі. Особи, які професійно здійснюють наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи, мають право здобувати ступінь доктора філософії поза аспірантурою, зокрема під час перебування у творчій відпустці, за умови успішного виконання відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у разовій спеціалізованій вченій раді.

2.3. Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі становить чотири роки. Обсяг освітньої складової освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії становить 32 кредити ЄКТС.

2.4. Навчально-методичне забезпечення освітнього процесу підготовки докторів філософії в Інституті включає:

- освітньо-наукову програму;
- навчальний план;
- робочі програми та силабуси навчальних дисциплін;
- індивідуальні плани виконання освітньо-наукової програми.

2.5. Освітньо-наукова програма – єдиний комплекс освітніх компонентів (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо), спрямованих на досягнення передбачених програмою результатів навчання, що дає право на отримання визначеної освітньої або освітньої та професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій).

Профіль освітньо-наукової програми визначає мету та характеристику програми, програмні компетентності та результати навчання, стиль і методи викладання і навчання, подальше працевлаштування та навчання випускників, ресурсне забезпечення реалізації програми.

2.6. На підставі освітньо-наукової програми розробляється навчальний план, що визначає перелік та обсяг освітніх компонентів у кредитах ЄКТС, їх логічну послідовність, види та обсяг навчальних занять, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю, що забезпечують досягнення здобувачем програмних результатів навчання.

2.7. Навчання аспірантів здійснюється згідно з Індивідуальним планом виконання освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії, що розробляється на основі навчального плану. Індивідуальний план формується за результатами особистого вибору здобувачем вищої освіти вибіркового навчальних дисциплін в обсязі, що становить не менш як 25 відсотків загальної кількості кредитів ЄКТС, з урахуванням вимог освітньо-наукової програми щодо вивчення її обов'язкових компонентів. Індивідуальний план виконання освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії є обов'язковим для виконання здобувачем.

2.8. Робоча програма навчальної дисципліни складається з опису навчальної дисципліни, визначення мети та завдання дисципліни, програми, структури, навчально-

методичної карти дисципліни, методів навчання та контролю, розподілу балів за видами роботи, списку рекомендованої літератури. Силабус навчальної дисципліни розробляється відповідно до робочої програми.

2.9. Освітньо-наукова програма, навчальний план, робочі програми навчальних дисциплін, індивідуальні плани виконання освітньо-наукової програми затверджуються Вченою радою Інституту.

3. Форми здобуття вищої освіти, організації освітнього процесу

та види навчальних занять

3.1. Навчання в Інституті здійснюється за такими формами: очною (денною); заочною.

- Очна (денна) форма здобуття вищої освіти – це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти, що передбачає проведення навчальних занять та практичної підготовки не менше 30 тижнів упродовж навчального року. Очна (денна) форма є основною формою здобуття певного ступеня і кваліфікації з відривом від виробництва.

- Заочна форма здобуття вищої освіти – це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти шляхом поєднання навчальних занять і контрольних заходів під час короткочасних сесій та самостійного оволодіння освітньо-науковою програмою в період між ними. Заочна форма навчання є формою здобуття певного ступеня освіти і кваліфікації без відриву від виробництва. Організація освітнього процесу на заочній формі навчання здійснюється в Інституті з урахуванням передбачених чинним законодавством пільг для осіб, які поєднують роботу з навчанням.

3.2. Освітній процес здійснюється за такими формами: аудиторні заняття, самостійна робота, практична підготовка, контрольні заходи.

3.3. Основними видами аудиторних занять в Інституті є: лекція, практичне заняття, лабораторне заняття, консультація.

3.3.1. Лекція – форма проведення аудиторного заняття в Інституті, призначена для засвоєння теоретичного матеріалу. Як правило, лекція є елементом курсу лекцій, який складає основний теоретичний матеріал окремої або кількох тем навчальної дисципліни. Тематика курсу лекцій визначається робочою програмою навчальної дисципліни.

Лекції з навчальних дисциплін проводять викладачі з високим рівнем науково-теоретичної підготовки, які мають науковий ступінь та/або вчене звання або викладачі, рівень професійної активності яких відповідає Ліцензійним умовам провадження освітньої діяльності.

3.3.2. Практичне заняття – форма організації аудиторного заняття, при якій викладач організує детальний розгляд аспірантами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння та навички їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання аспірантом відповідно сформульованих завдань.

Перелік тем для практичних занять визначається робочою програмою навчальної дисципліни. Проведення практичного заняття ґрунтується на попередньо підготовленому методичному матеріалі, тестах для виявлення ступеня оволодіння аспірантами необхідними теоретичними положеннями, доборі завдань різної складності для розв'язування їх аспірантами на занятті. Вказані методичні засоби готуються викладачем, якому доручено проведення практичних занять, за погодженням з лектором даної навчальної дисципліни.

Оцінки, отримані аспірантами за окремі практичні заняття, враховуються при виставленні підсумкової оцінки з даної навчальної дисципліни.

3.3.3. Лабораторне заняття – форма проведення аудиторного заняття, при якому аспірант під керівництвом викладача особисто проводить натурні або імітаційні експерименти чи дослідження з метою практичного підтвердження окремих теоретичних положень даної навчальної дисципліни, набуває практичних навичок роботи з лабораторним устаткуванням, обладнанням, обчислювальною технікою, вимірювальною апаратурою, методикою експериментальних досліджень у конкретній предметній галузі.

Лабораторні заняття проводяться у спеціально обладнаних навчальних лабораторіях (приміщеннях), які мають необхідне матеріально-технічне та інформаційне забезпечення.

В окремих випадках лабораторні заняття можуть проводитися в умовах реального професійного середовища (наприклад, у школі, на виробництві, в наукових лабораторіях). Перелік тем лабораторних занять визначається робочою програмою навчальної дисципліни.

3.3.4. Індивідуальна консультація – форма проведення аудиторного заняття, при якій аспірант отримує відповіді від викладача на конкретні запитання або пояснення певних теоретичних положень чи аспектів їх практичного застосування.

Консультація може бути індивідуальною або проводитися для групи аспірантів залежно від того, чи викладач консультиє аспірантів з питань, пов'язаних із виконанням індивідуальних завдань, чи з теоретичних питань навчальної дисципліни.

3.3.5. Самостійна робота здобувача вищої освіти є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових аудиторних занять.

Ефективність організації самостійної роботи забезпечується реалізацією таких принципів: індивідуального підходу до аспіранта, диференціації та індивідуалізації (врахування особливостей розвитку психічних процесів людини, психологічних закономірностей продуктивного мислення, механізмів вчення та навчання), праксеологічності (максимальна активізація пошуково-дослідницьких дій аспіранта), діалогічності в підсистемі «викладач – аспірант» для створення атмосфери спільної педагогічної дії з метою реалізації спільної задачі, інформаційної технологічності, керованості (активне стимулювання аспірантів до самостійної освітньої діяльності, оцінка способів продуктивної навчальної діяльності аспіранта, контроль та корекція, підготовленість аспіранта до виконання завдань).

Зміст самостійної роботи полягає в науково обґрунтованій системі дидактично і методично оформленого навчального матеріалу і визначається з урахуванням структурно-логічної схеми підготовки фахівців, відображеної в освітньо-науковій програмі та робочому навчальному плані.

Зміст самостійної роботи аспіранта у форматі конкретної навчальної дисципліни визначається робочою програмою навчальної дисципліни.

3.4. Практична підготовка аспірантів є обов'язковим компонентом освітнього процесу і має на меті набуття аспірантом програмних компетентностей відповідно до освітньо-наукової програми. Практична підготовка аспірантів регламентується Положенням про педагогічну практику аспірантів Інституту інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України.

4. Навчальний час аспіранта

4.1. Навчальний час аспіранта визначається обсягом кредитів ЄКТС, необхідних для здобуття ступеня доктора філософії, та кількістю облікових одиниць часу, відведених для освітньо-наукової програми підготовки на третьому рівні вищої освіти.

Навантаження аспіранта з дисципліни впродовж періоду навчання складається з аудиторних годин (лекцій, практичних, лабораторних занять, консультацій), самостійної роботи, підготовки та проходження контрольних заходів, на які розподіляються кредити, встановлені для навчальних дисциплін.

4.2. Обліковими одиницями навчального часу аспіранта є академічна година, навчальний день, тиждень, семестр, курс, рік.

Академічна година – це мінімальна облікова одиниця навчального часу. Дві академічні години утворюють пару академічних годин (надалі «пара»). Тривалість пари 1 год. 20 хв.

Навчальний день – це складова частина навчального часу аспіранта, тривалістю не більше 10 академічних годин.

Навчальний тиждень – це складова частина навчального часу аспіранта, тривалістю не більше 60 академічних годин.

Максимальне тижневе аудиторне навантаження не повинно перевищувати 24 години.

Навчальний семестр – це складова частина навчального часу аспіранта, що закінчується підсумковим семестровим контролем.

Навчальний курс – це завершений період навчання здобувачів вищої освіти протягом навчального року. Тривалість перебування здобувачів вищої освіти на навчальному курсі включає час навчальних семестрів, підсумкового контролю та канікул.

Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі становить чотири роки.

Початок і закінчення навчання здобувачів вищої освіти на конкретному курсі оформляється відповідними наказами.

4.3. Навчальний рік триває 12 місяців і для здобувачів вищої освіти складається з навчальних днів, залікових сесій, вихідних, святкових і канікулярних днів.

Навчальний рік розпочинається 1 вересня і включає: 2 семестри, теоретичне навчання упродовж яких завершується заліковими сесіями (зимовою та літньою).

4.4. У розкладі навчальних занять визначено аудиторні заняття. Розклад занять узгоджується з робочим навчальним планом.

Розклад занять та заліків складає в.о. завідувача аспірантури та докторантури і затверджує директор Інституту.

5. Порядок та умови обрання аспірантами вибіркових навчальних дисциплін

5.1. Освітня складова освітньо-наукової програми містить нормативні (основні) дисципліни та вибіркові дисципліни. Обсяг дисциплін вільного вибору аспірантів складає не менше 25 відсотків загальної кількості кредитів ЄКТС, передбачених для освітньої програми відповідного рівня вищої освіти.

5.2. Вибіркові навчальні дисципліни – це дисципліни, які вводяться Інститутом для більш повного задоволення освітніх і кваліфікаційних вимог особи для потреб суспільства, ефективнішого використання можливостей Інституту, врахування регіональних особливостей тощо.

Вибіркові дисципліни циклу професійної підготовки надають можливість здійснення поглибленої підготовки за спеціальністю «011 Освітні, педагогічні науки», спеціалізацією «Інформаційно-комунікаційні технології в освіті», що визначають характер майбутньої діяльності, сприяють академічній мобільності аспіранта та його особистим інтересам, дозволяють здійснювати впровадження спеціалізації у межах спеціальності з метою формування компетентності здобувача відповідно до вимог ринку праці.

5.3. Вибір вибіркового дисциплін освітньої складової освітньо-наукової програми аспірант здійснює при формуванні індивідуального плану виконання освітньо-наукової програми доктора філософії. Індивідуальний план розробляється на підставі навчального плану і включає всі нормативні та вибіркові дисципліни, обрані аспірантом, з обов'язковим дотриманням нормативно встановлених термінів підготовки доктора філософії, з урахуванням структурно-логічної послідовності вивчення навчальних дисциплін та системи оцінювання.

5.4. Викладання вибіркового дисциплін передбачено навчальним планом Інституту на другому році підготовки докторів філософії за освітньо-науковою програмою.

5.5. До початку другого року підготовки за освітньо-науковою програмою, аспірант ознайомлюється з переліком вибіркового дисциплін, їхніми робочими програмами або анотаціями. Після ознайомлення, аспірант подає заяву на ім'я директора Інституту про обрані ним дисципліни (додаток 1) з проханням включити їх до свого індивідуального навчального плану. Заява погоджується в. о. завідувача аспірантури та докторантури.

6. Перевірка знань та оцінювання успішності аспіранта

6.1. Перевірка знань аспіранта здійснюється з метою одержання зворотного зв'язку щодо змісту, характеру і досягнень в освітньому процесі та щодо ефективності роботи викладача.

Перевірка може здійснюватися в усній, письмовій та практичній формах, а також у формі комп'ютерного тестування. Об'єктом оцінювання можуть виступати: результати тестових, ситуаційних, творчих завдань; реферативні доповіді, презентації, проекти, доповіді, участь у дискусії тощо.

6.2. Оцінювання виконаних завдань і відповідей аспіранта здійснюється з дотриманням таких принципів: індивідуальний характер перевірки та оцінювання знань, систематичність, диференційованість, об'єктивність, умотивованість оцінок, вимогливість та єдність вимог тощо.

6.3. Під час оцінювання доповідей й робіт аспіранта враховуються такі критерії:

- характеристики відповіді: елементарна, фрагментарна, повна, логічна, доказова, обґрунтована, творча;
- якість знань: правильність, повнота, осмисленість, глибина, системність, узагальненість;
- рівень володіння розумовими операціями: вміння аналізувати, синтезувати, порівнювати, абстрагувати, узагальнювати, робити висновки;
- досвід творчої діяльності: вміння виявляти проблеми, формулювати гіпотези, розв'язувати проблеми.

6.4. Передбачено застосування таких видів контролю: поточний (тестування, звіти про практичні та лабораторні роботи, критичний літературний огляд наукових публікацій за темою дисертаційного дослідження, підготовка презентацій, публічні виступи та ін.) та підсумковий (заліки та комплексний іспит).

6.5. Невід'ємною частиною підготовки аспірантів до контролю є відвідування лекційних та практичних/лабораторних занять, а також своєчасне виконання індивідуальної та самостійної роботи. Порушення аспірантом академічної доброчесності (зокрема, наявність плагіату в письмовій роботі), пропуски занять та виконання завдань пізніше встановленого терміну (без поважної причини), викликає зниження оцінки за поточний і тематичний контроль.

6.6. Результати навчальної діяльності аспіранта оцінюються за 100-бальною шкалою. Система оцінювання успішності аспірантів (зарахування залікових кредитів) є стандартизованою та формалізованою (враховує особливості національної шкали оцінювання та шкали ЄКТС).

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Рейтингова оцінка за шкалою ЄКТС	Кількість балів	Оцінка за національною шкалою та значення оцінки	
		Екзамен	Залік
A	90-100	Відмінно - відмінний рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу з, можливими, незначними недоліками	Зараховано
B	82-89	Дуже добре - достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок	
C	75-81	Добре - в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок	
D	69-74	Задовільно - посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності	
E	60-68	Достатньо - мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)	
FX	35-59	Незадовільно з можливістю повторного складання - незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання	Незараховано
F	1-34	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням курсу - досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни	

6.7. Критично-розрахунковий мінімум для допуску до заліку – 50 балів, максимум – 80 балів з навчальної дисципліни упродовж семестру.

6.8. Залік проводиться з конкретної навчальної дисципліни в обсязі навчального матеріалу, визначеного навчальною програмою, і в терміни, встановлені навчальним планом (зокрема, після закінчення вивчення навчальної дисципліни). Заліки приймаються викладачами, які проводили лекційні та практичні заняття.

Залік здійснюється у формі письмової роботи (зокрема, виконання практичних завдань за допомогою сучасних технічних засобів навчання, які побудовані на інформаційно-комунікаційних технологіях), за яку можна одержати максимально від 10 до 20 балів, та яка

складається з теоретичних питань, практичних (ситуаційних, творчих, аналітичних) завдань, тестів різного рівня складності, які поєднуються у пропорції, що логічно врівноважує теоретичну і практичну частину підсумкового контролю.

Залік виставляється за результатами поточного та тематичного контролю та за результатами виконання аспірантом залікової підсумкової роботи.

6.9. Комплексний іспит проводиться з усіх навчальних дисциплін, після завершення освітньої складової освітньо-наукової програми. Комплексний іспит приймається екзаменаційною комісією у складі якої – викладачі, які проводили лекційні та практичні заняття (доктори наук, кандидати наук (доктори філософії)).

Комплексний іспит здійснюється у формі усного опитування, яке складається з теоретичних питань, які вивчалися аспірантом упродовж опанування навчальними дисциплінами (1-й та 2-й рік навчання в аспірантурі). До комплексного іспиту допускаються аспіранти, які мають заліки по всім навчальним дисциплінам.

6.10. У разі отримання аспірантом незадовільної оцінки (менше за 60 балів), перескладання заліку з навчальної дисципліни допускається не більше двох разів, а з комплексного іспиту – не більше одного разу.

6.11. У разі незгоди аспіранта з отриманою оцінкою за поточний і підсумковий контроль він може оскаржити оцінку відповідно до Порядку оскарження процедури проведення та результатів оцінювання контрольних заходів в Інституті інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України.

7. Відрахування, переривання навчання, поновлення та переведення аспіранта

7.1. Підставами для відрахування аспіранта є:

- 1) завершення підготовки за освітньо-науковою програмою;
- 2) власне бажання;
- 3) переведення до іншого закладу вищої освіти або наукової установи;
- 4) невиконання індивідуального плану виконання освітньо-наукової програми;
- 5) порушення умов договору (контракту), укладеного між Інститутом та особою, яка навчається, або фізичною (юридичною) особою, яка оплачує таке навчання;
- 6) грубе порушення встановлених Правил внутрішнього розпорядку Інституту;
- 7) грубе порушення правил академічної доброчесності, регламентованих Положенням про академічну доброчесність учасників освітньо-наукового процесу Інституту;
- 8) інші випадки, передбачені законом.

Рішення про відрахування аспіранта ухвалюється вченою радою Інституту та проводиться наказом директора Інституту. Особа, відрахована з Інституту до завершення навчання, може отримати академічну довідку, що містить інформацію про результати навчання, назви навчальних дисциплін, отримані оцінки і здобуту кількість кредитів ЄКТС. Зразок академічної довідки встановлюється Міністерством освіти і науки України.

7.2. Аспірант має право на перерву у навчанні у зв'язку з обставинами, які унеможливають виконання освітньо-наукової програми (за станом здоров'я, призовом на строкову військову службу у разі втрати права на відстрочку від неї, сімейними обставинами тощо). Таким особам надається академічна відпустка в установленому порядку. Навчання чи стажування в освітніх і наукових установах (у тому числі іноземних держав) може бути підставою для перерви у навчанні, якщо інше не передбачено міжнародними актами чи договорами між закладами вищої освіти.

Аспірантам, призваним на військову службу у зв'язку з оголошенням мобілізації, гарантується збереження місця навчання та стипендії.

Аспірантам, які реалізують право на академічну мобільність, протягом навчання, стажування чи здійснення наукової діяльності в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України чи поза її межами гарантується збереження місця навчання та виплата стипендії відповідно до Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність учасників освітнього процесу Інституту інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України. Такі особи не відраховуються із складу здобувачів вищої освіти.

7.3. На наступний курс навчання в межах відповідної освітньо-наукової програми наказом директора Інституту переводяться аспіранти, які виконали вимоги навчального плану, вимоги індивідуального плану підготовки, успішно склали всі заліки. У випадках тривалої хвороби в період залікової сесії та канікул при наявності відповідних документів окремим аспірантам може бути встановлений індивідуальний графік складання екзаменів, тривалістю не більше місяця після початку наступного семестру. Якщо цей термін є недостатнім для виконання індивідуального графіку, розглядається питання про надання академічної відпустки або повторного курсу навчання.

7.4. Особа, відрахована з Інституту до завершення навчання, має право на поновлення на навчання в межах ліцензованого обсягу, відповідно до чинного законодавства України.

8. Система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти

8.1. Основні принципи та процедури забезпечення якості освітньої діяльності, розподіл повноважень щодо забезпечення якості освіти між учасниками освітнього процесу та структурними підрозділами Інституту визначені в Положенні про систему забезпечення якості вищої освіти в Інституті інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України.

8.2. Система забезпечення якості освіти в Інституті розроблена згідно з принципами:

- відповідності європейським та національним стандартам якості вищої освіти;
- автономії наукової установи, що відповідає за забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти на третьому освітньому рівні;
- здійснення моніторингу та постійного підвищення якості вищої освіти;
- системного підходу, який передбачає управління якістю на всіх стадіях освітнього процесу;

- залучення здобувачів, викладачів, роботодавців та інших стейкхолдерів до процесу забезпечення якості освіти;

- академічної доброчесності;
- відкритості інформації на всіх етапах забезпечення якості освіти;
- інноваційності, гнучкості. у реагуванні на суспільні зміни;
- неперервності, системності, прозорості та об'єктивності, єдності теорії і практики.

8.3. Метою системи забезпечення якості вищої освіти в Інституті є:

- створення та підтримка умов для якісної підготовки висококваліфікованих фахівців на третьому освітньому (освітньо-науковому) рівні, здатних розв'язувати комплексні проблеми в сфері інформаційно-комунікаційних технологій в освіті, здійснювати в цій галузі дослідницько-інноваційну діяльність та бути конкурентоспроможних на ринку праці;

- гарантування якісних умов організації освітнього процесу з метою досягнення загальних і фахових компетентностей та програмних результатів навчання з урахуванням норм законодавства, стандартів забезпечення якості в європейському просторі вищої освіти з проекцією на потреби зацікавлених сторін і суспільства.

8.4. Система забезпечення якості вищої освіти в ІТЗН НАПН України передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- регулярне планування освітньої діяльності, моніторинг і періодичний перегляд освітньо-наукової програми;
- посилення кадрового потенціалу наукової установи;
- забезпечення розвитку індивідуальної освітньої траєкторії здобувачів освіти на третьому освітньому (освітньо-науковому) рівні;
- забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу та підтримки здобувачів вищої освіти;
- розвиток інформаційних систем з метою підвищення ефективності управління освітнім процесом;
- забезпечення публічності інформації про діяльність наукової установи та її підрозділів;
- створення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату, академічної недоброчесності;
- сприяння у забезпеченні академічної мобільності здобувачів освіти і викладачів шляхом інтернаціоналізації, міжнародної наукової комунікації.

9. Прикінцеві положення

9.1. Дане Положення затверджується рішенням вченої ради Інституту та набуває чинності з моменту підписання його директором Інституту.

9.2. Зміни та доповнення до Положення вносяться та затверджуються вченою радою Інституту у тому ж порядку, що й саме Положення.

*Зразок заяви аспіранта на включення до індивідуального плану дисциплін
вільного вибору*

Директору
Інституту інформаційних технологій
і засобів навчання НАПН України
Бикову В. Ю.
аспіранта __-го року навчання

(ПІБ у родовому відмінку)

Заява

Прошу включити до мого індивідуального навчального плану такі вибіркові дисципліни з навчального плану підготовки докторів філософії зі спеціальності «011 Освітні, педагогічні науки», спеціалізації «Інформаційно-комунікаційні технології в освіті»:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

(вказати код та назви вибірових освітніх компонентів (навчальних дисциплін))

(дата)

(підпис)